

M E L A S E T

Helsingin Kanoottiklubi

Tiedotuslehti 2/2024

KOKOUSKUTSU

Helsingin Kanoottiklubin sääntömääräinen syyskokous järjestetään 24.11.2024 alkaen klo 18.00 Helsingin Melontakeskuksessa osoitteessa Rajasaarenpengeri 8, 00250 Helsinki.

Kokouksessa käsitellään;

- 1 Toiminta ja taloussuunnitelma ajalle 1.11.2024 - 31.10.2025 sisältäen maksuohjesäännön samalle ajanjaksolle.
- 2 Vahvistetaan muut tarpeelliset toimintasäännöt
- 3 Yhdistyksen puheenjohtajan (1 vuosi) ja neljän johtokunnan jäsenen (2 vuotta) valinta. Lisäksi valitaan tarpeellinen määrä jäseniä mahdollisesti toiminnasta luopuvien jäsenten tilalle (1 vuosi)
- 4 Kahden toiminnantarkastajan ja näiden varahenkilöiden valinta.

Kokouksen alussa johtokunta kertoo seuran tilasta, tulevaisuudesta, seuran kehittämistarpeista ja Helsingin Melontakeskuksen tilanteesta.

Ilmoittaudu ennakolta kokoukseen 21.11.2024 mennessä kirjeitse tai sähköpostilla seuran toimistoon. Ilmoittautumalla varmistat kokousmateriaalin ja kahvitarjoilun riittävyyden.

Tervetuloa kokoukseen
Johtokunta

Julkaisija:
Helsingin Kanoottiklubi Ry
Tilkantori 10 A Lt 1
00300 Helsinki

Toimiston yhteystiedot:
Puhelin 094362400
S-posti
toimisto@helsinginkanoottiklubi.fi

Päätoimittaja:
Risto Fagerholm
Tilkantori 10 A Lt 1
00300 Helsinki

Painopaikka:
AM Digipaino Oy
Haukilahdenkatu 2 E
00550 HELSINKI

Jakelu:
Seuran jäsenet

Ilmestymisaikataulu:
10/2024 lokakuu
1/2025 tammikuu

- 1 Kansi
- 2 Tässä lehdessä
- 3 Pääkirjoitus
- 4 Tervetuloa uudet jäsenet
- 5 HKK:n toimintalinja
- 6 Turvallisuus on toimintatapa
- 7 Uskallanko meloa yksin
- 8 Grönlanti - here i come
- 10 Kurssitoimintaa ajan saatossa
- 11 Melontaretkeily muutoksessa
- 12 Seuran sihteeri muistelee
- 13 Dragonmelonta palasi
- 14 Riston kolumni
- 15 Meloen avantoon
- 16 Syyskokous tulossa
- 17 HKK on muutakin kuin melontaa
- 18 Joulusauna
- 19 Näin HKK tiedottaa
- 20 Yhteystiedot

Syksyn talkootapahtumia:

- > Puutarhakalusteiden siirto
- > Puiden lehtien poisto
- > Kanoottivajan siivous
- > Laituritalkoot
- > Joulusaunan järjestelyt

Talkoiden kutsuminen koolle tapahtuu pääosin rajatusti sähköpostilla. Yleisistä talkootapahtumista tiedotetaan seuran Fb -ryhmässä. Varaudu pieneen tarjoiluun.

Pääkirjoitus

ENSI VUONNA 100 v

HKK perustettiin lähes sata vuotta sitten 9.8.1925 vastapäätä naistenklikkaa sijaitsevassa punatiilisessä kansakoulussa. Ensi vuonna Suomen vanhin melontaseura täyttää 100 vuotta,

Pitkään toiminut seura on melonut välillä myötätuuleen, toisinaan vastatuuleen ja kokenut myös sota-ajan myrskyn ja valtakunnallisen järjestöpolitiikan kuohut. Seurasamme on harrastettu lähes kaikkia melontalajeja ja onpa 1950 -luvulla melkein lähes joka toinen säilössä kanootti ollut purjekanootti.

HKK on pyrkinyt sopeuttamaan toimintaansa "kysynnän" ja jäsenten tavoitteiden perusteella unohtamatta myöskään talouden asettamia rajoja. Tämän hetken koulutus- ja retkeilypainottunut suuntaus ei ole ollut hallitsevassa asemassa koko historiamme ajan, vaikka se on mukana kulkenut ja sillä on ollut eniten harrastajia. Aiemmin mainitun kanoottipurjehduksen lisäksi seura on ollut kilpamelojien kotipesä. Seuran kilpamelajat ovat nousseet monen monta kertaa korkeimmalle korkeelle esim. SM -kilpailuissa. Seuran jäsenet ovat saavuttaneet myös kansainvälisissä kilpailuissa menestystä.

HKK on luonut monia uusia toimintoja, toimintatapoja ja kulkenut

esim. välinepuolella eturintamassa. HKK on ollut edellä kävijä monien uusien toimintamuotojen käynnistämässä, kuten dragonmelonta ja siihen liittyvä hyväntekeväisyys, avantouintitoiminta, kilpailutoiminnan tukiyhdistystoiminta ja toimintaedellysten parantaminen (Helsingin Melontakeskus).

Rima on korkealla, kun se nostetaan sataan vuoteen. Kuinka ylitämme tuon riman? Millaista on toiminta uudella sataluvulla, sen "tuotantotapa" ja "kysyntä" silloin. Maailma on sadassa vuodessa muuttunut paljon, mutta yksi kysymys, joka esitettiin seuran perustavassa kokouksessa, lienee yhä ajankohtainen. Fröken Berg kysyi silloin, että onko seura tarkoitettu vain eliittimeloilijoille vai ovatko myös tavalliset harrastajat tervetulleita liittymään siihen. Kokouksen puheenjohtajana toiminut Pontus Hellner on vastannut kysymykseen toteamalla, että seura, jonka jäsenistössä ei ole leveyttä, ei ole elinkelpoinen. Toisaalta seura, joka ei kilvoittele osaamisen ja menestyksen puolesta, se ei myöskään ole hyvä seura.

Kuinka juhlistamme tulevaa juhluvuottamme? Vaikuttaako tai kiinnostaa juhluvuosi seuran perusjäsentä vai, onko kysymyksessä seuraeliitin juhla? Monia kysymyksiä ja niistä on hyvä keskustella viimeistään seuran kevätkokouksessa.

Risto Fagerholm

TERVETULOA UUDET JÄSENET

Tänä vuonna seuraamme on liittynyt 66 uutta jäsentä, se on yhtä monta, kuin vuosi sitten, mutta vähemmän kuin koronavuosina tai sitä ennen. HKK:n jäsenmäärä on lehteä tehtäessä 527 henkilöä. Jäsenrekisteristä on siivottu armotta maksamattomia jäseniä, mikä se-littää jäsenmäärän laskua.

Seurallamme on vetovoimaa siitä huolimatta, että muutama pääkau-punkiseudulla toimiva melontaseura tarjoaa melontamahdollisuuden selvästi edullisemmin hinnoin kuin HKK. Maksujen perusteella ei kan-nata tehdä kovin pitkälle meneviä vertailuja seurojen välillä, sillä seurat ovat erilaisia ja painottavat hie-man erilaisia asioita vaikka suolai-nessa vedessä kaikki melomme. Sauna, lämmin suihku tai valaistus eivät ole itsestään selvyys jokaisella rannalla.

HKK:n jäsenkaluston määrä riittää hyvin vilkkainakin melontapäivinä eikä seuraan tulijoita tarvitse rajoit-taa. Kalustoa on sähköisen vajakir-jamme merkintöjen perusteella yleensä "liikaa", mutta käyt-tömaksujärjestelmä ei takaa sen oman suosikkikajakin saamista käyttöön jokaisena melontakertana. Omalla kajakilla tai kanootilla melo-valle joudumme vastaamaan, ettei meillä ole juuri tilaa uusille kanooteille. Seuran kasvu pohjautuu käyttömaksukalustolla tapahtuvaan melontaan. Se on HKK:n valinta.

HKK:ssa pyrimme keskittymään melonnan kannalta olennaisiin asi-oihin, kuten oikeaoppiseen melonta-tekniikkaan ja turvallisuusasioihin.

Korostamme turvallisuuden merki-tystä, jopa niin paljon, että seuran toimihenkilöitä saatetaan pitää "vellihousuina ja pelkureina".

Valine- ja tekniikka-asioissa yritäm-me muistaa sen, ettei melonnan fy-siologiset tai biomekaaniset vaatumukset ole kovin paljon vuo-sien saatossa muuttuneet - joku saattaa olla sitä mieltä, että "kellok-kaat" ovat pudonneet kehityksen kelkasta siitä puhuessaan. Melon-tatekniikasta voi toki olla erimieltä eikä kenenkään ole "pakko" olla sa-maa mieltä seuran opetuksen kans-sa, mutta kysyä voi kannattaako seuran tieto-taito ohittaa olan ko-hautuksella. Valinta on jäsenen.

HKK toivoo, mutta ei tietenkään pa-kota, että sen uudet tai jo hyvän ai-kaa seuraan kuuluneet jäsenet osallistuisivat seuran tarjoamaan jatkokoulutukseen, melonnan al-keiskurssi on vasta ikkuna melon-nan ihanaan maailmaan. Yhdis-tyslain mukaan jäsenen ainoa vel-voite on maksaa vuosittainen jäsen-maksu. Tosin sillä ei pääse melomaan.

Mustasaaresta moni on aloittanut melontauransa.

HKK:N TOIMINTALINJA

HKK haluaa olla matalan kynnyksen melontaseura. Toiminta keskittyy melontamahdollisuuden tarjoamiseen keskeisellä paikalla ja suojaisten vesien äärellä. Tarjoamme jäsenille mahdollisuuden yhteiskäytössä olevaan kanoottikalustoon ja teemakurssien puitteissa omien taitojen kehittämiseen seuran tarjoamassa jatkokoulutuksessa. Muita tärkeitä toimintoja ovat, melontakurssitoiminta ja nuorison osalta yhteistoiminta kaupungin ja Pk-seudun koulujen kanssa. Melontakeskus tarjoaa jäsenille mahdollisuuden kajakin tai kanootin säilyttämiseen. Kesäkauden saunamahdollisuus on osa seuran toimintaa eikä harjoittelua omassa kuntosalissamme sovi unohtaa. Seurassa on harrastettu takavuosi- na kilpamelontaa niin nuorten- kuin aikuisten sarjoissa aina SM-, PM- ja MM -tasoa myöten. Paljon on voitettu mestaruuksia.

Turvallisuus on toimintatapa ja sen vuoksi pyrimme niin HKK:n kuin sen sisarorganisaatioiden toiminnassa ehkäisemään mahdollisten vahinkojen syntymistä ennakolta. Melontakeskusta koskevat seuran "vastuutaso" lisäksi kiinteistön omistajan vastuut sekä pelastusviranomaisen edellyttämä pelastussuunnitelma. Melontakeskuksessa on jopa oma väestönsuoja ja sydäniskuri. Johtokunta ja ohjaaja voisivat joutua juridiseen ja jopa taloudelliseen vastuuseen, mikäli esim. nuorten melontakurssilla sattuisi onnettomuus eikä turvallisuusasioista olisi huolehdittu asianmukaisesti.

Jäsenkalustoon hankittavien kajakkien ja välineiden osalta pyrimme hankintoihin, missä kalusto on helppoa meloa ja varusteiden käyttäminen selkeätä. Kajakkivalinnoissa pyrimme siihen, että meillä olisi kajakkeja erikokoisille melojille ja niissä olisi hyvä istuma-asento, joka sallii aktiivisen jalkatyön. Aukokoitteiden osalta "kierrämme kaukaa" neoprenipeitteet ja muut huonosti aukeavat peitteet. Melontaliivien osalta suosimme seurakäytössä kevyitä ja melontaa mahdollisimman vähän rajoittavia liivimalleja.

Meloja valittaessa arvostamme paitsi kestävyyttä, myös hintaa ja yli kaiken melottavuutta. Melojen mallisto on muuttunut menneistä ajoista ja se vaikeuttaa melonnallisesti hyvien melojen hankintaa, uskomme vahvasti noin 75 - 80 asteen lapakulmaan ja ottavaan lapamalliin. Tarvitsemme eri pituisia meloja. Nämä asiat luovat osaltaan edellytykset hyvälle melontateknikalle. Valaisimet, pumput, melakelukkeet ja esim. tuulisuojat kuuluvat yksittäisen melojan vastuulle eikä seura sellaisia hanki, koska seurala ei ole mahdollisuutta valvoa näiden välineiden kuntoa tai vaihtaa esim. valaisimiin pattereita. Näin vastuu mainittujen välineiden kunosta lankeaa aina melojalle.

Seurassamme arvostetaan hyvää melontataittoa, joka pitää melojan pystyssä. Tämän taidon kehittäminen on tärkeämpää kuin kaatumisen ja kapuamisen harjoittelu, vaikka sitäkin on harjoiteltava.

TURVALLISUUS ON TOIMINTATAPA

Onko melontaturvallisuus korulauseita paperilla vai käytännön toimintaa arjessa?

Suomen Kanoottiliitto käynnisti vuonna 1995 valtakunnallista melontaturvallisuustyötä edistävän hankkeen kutsumalla työhön mukaan Merenkulkulaitoksen, Suomen Ladun ja monia muita toimijoita. Työn tuloksena perustettiin Melontaturvallisuuden neuvottelukunta, joka hyväksyi melonnan turvallisuusohjeen. Moni HKK:n jäsen oli mukana edistämässä hanketta mm. tuottamalla koulutusaineistoa. Risto toimi silloin neuvottelukunnan sihteerinä.

HKK otti ohjenuorakseen Merenkulkulaitoksen 1.4.1997 vahvistaman melonnan turvaohjeen. Eduskunta hyväksyi 16.2.2004 Lain kuluttajatuotteista ja -palveluista, minkä seurauksena HKK laati ensimmäisen oman turvallisuusasiakirjansa ja sille alisteisia turvasuunnitelmia. Lain nimi on muuttunut ja se on nykyisin Kuluttajaturvallisuuslaki. Se astui voimaan 1.5.2016 ja sen pykälissä 1 - 4 määrittellään lain tarkoitus ja soveltaminen.

Laki koskee kaupan olevia kuluttajatuotteita - ei seurojen jäsenoimintaa, mutta HKK on linjannut, että kaiken seuran järjestämän toiminnan tulee olla järjestetty lain tarkoittamalla tavalla. Olemme myös päättäneet, ettei HKK osallistu seurana sellaisten toimijoiden toimintaan, jotka eivät noudata tätä lakia. Monet viranomaistahot, kuten TUKES, pelastuslaitos ja kaupungin ympäristökeskus ovat arvioineet

HKK:n ja Melontakeskuksen toimintoja. Kolme vuotta sitten vastasimme TUKES:in kyselyyn, joka koski sekä HKK:n että Melontakeskuksen turvallisuusjohtamista. Turvallisuus on toimintatapa ja sen vuoksi pyrimme seuran ja sen sisarorganisaatioiden toiminnassa ehkäisemään vahinkojen syntymistä ennakolta. Melontakeskusta koskevat muun toiminnan ohella kiinteistön omistajan vastuut ja pelastusviranomaisen edellyttämänä pelastussuunnitelma. Viime keväänä kiinteistössä suoritettiin laaja palotarkastus ja nyt syksyllä sähkötarkastus.

Häkkari saa meloa ja retkeillä ilman lain velvoitteita ja turvallisuussuunnitelmia hänen yksityisessä toiminnassaan, mutta kun kysymyksessä on seuran järjestämä toiminta (seura toiminnan tuottajana), tästä toimintatavasta pidetään tiukasti kiinni. Saman kaltainen ajattelu koskee esim. sellaista omatoimista retkeilyä, jonka tiedotus tapahtuu seuran alustoilla.

Turvallisuutta ei sovi rakentaa vain varusteiden varaan - tärkeintä on järjen käyttäminen, vahinkojen ennalta ehkäiseminen sekä taidon aktiivinen kehittäminen.

USKALLANKO MELOA YKSIN?

Monet jäsenet pohtivat otsikon kysymystä ja sen taustalla omaa kyykkyyttä melojana. Varovaisuus on viisautta, mutta siitä voi muodostua pelonomainen este lajin harrastamiselle. Liian moni jäsen luulee, että hän voi osallistua vain keskiviikkotai torstaimelontoihin. Millaisia vaaroja yksin melova voi kohdata liikkuessaan Lauttasaaren pohjoispuoleisilla vesialueilla? Vastaan kysymyksen väliotsikoiden avulla.

Jos kaadun

Kajakin kaatuminen on mahdollista, mutta melontataidon kehittyminen vähentää merkittävästi tätä riskiä. Riskiä pienentää oman koon ja taitojen mukainen kajakki ja oikeaoppinen istuma-asento ja melankäyttö. Jos kaatuisit, niin "valitse" kaatumispaikka huolella, sillä se helpottaa pelastautumistoimiasi. On turha alkuun ylittää suuria selkiä, kun rantojen tuntumassa voi myös meloa mukavia lenkkejä.

Jos tuulee

Suojaisilla vesialueilla voi vallita voimakas tuuli, mutta sen suunta voi olla sellainen, ettei suurta aallokkoa pääse kovasti muodostumaan. Me-loessasi käytä päätäsi ja valitse reitisi niin, että "kierrät pahat paikat" suojan puolelta. Jos mahdollista, niin yritä meloa keula tai perä aallokkoa kohden. Usein on mahdollista ns. luovia aallokossa. Ilmansuunnat on hyvä osata jalkauttaa vesistöön, koska se auttaa reittisuunnittelussa.

Jos joudun veden varaan

Kylmä vesi on mielestäni melojan pahin vihollinen. Sen kokeminen on

seurausta kaatumisesta. Kun veden lämpötila ylittää sisälahdilla 15 astetta, melojalla on riittävästi toiminta-aikaa uida rantaan. Toiminta-aikasi vedessä on silloin yli tunnin verran eikä siihen tarvita kuivapua tms..

Jos aukkoite ei irtoa

Moni meloja pelkää sisimmässään, ettei aukkoite irtoaisikaan tositalanteessa. Niin voi todella käydä, mikäli hätäännyt tai peite on liian kireä kajakin aukon kokoon nähden. Hyvällä säällä voit hyvin meloa ilman aukkoitettua, aivan kuten esim. nuorten kurssilaiset.

Asut ja pelastautumisvälineet

Anorakki, kuivapuku, rannesuojat, karkuremmi, pumppu, äyskäri, melakelluke, hinausköysi ja muutama muu varuste. Hyviä kapistuksia, mutta niiden tarpeellisuutta voit tykönäsi miettiä jos melot Mustasaareen. Tiedän, että moni lukija on tästä kanssani eri mieltä ja toki hän saa sitä olla sitä, mutta sallinet minun kokemukseräisen mielipiteeni. Niitä on osattava ainakin käyttää.

Taito ja välinevalinta

Turvallisen melonnan avainhenkilö istuu kajakin istuimella, juuri Sinun hahmossasi. Ole itsellesi rehellinen, kun arvioit omaa osaamistasi, jaksamistasi ja harkintakykyäsi. Älä mene liiaksi limiittien rajoille. Sopivan kokoinen ja riittävän vakaa sekä ketterä kajakki on ehdoton juttu! Kajakissa on pystyttävä istumaan riittävän väljästi ja rennosti. Sopimaton mela vaikeuttaa melontaasi eikä sillä saa hyvää vesituntumaa.

Risto

GRÖNLANTI - HERE I COME

Melontapolkuni vei minut heinäkuussa toteuttamaan yhden suurista haaveistani: meloa jäävuorien seassa Grönlannissa. Kävin HKKn alkeiskurssin kesäkuussa 2020, liityin jäseneksi ja hurahdin aika lailla. Ostin heti syksyllä 2020 kuivapuvun ja maaliskuussa 2021 olin jo Benjamin Donnerin opastamalla talvemelontakurssilla jättien seassa Saimaalla ja olen siitä lähtien melonut pitkää kautta merellä sekä Saimaalla. Tekniikka on kohentunut kilometrien myötä - olen nyt melonut lähes 2000 km, vaikka jatkuvasti opin uutta. Ryhmien ohjaaminen on tuonut uutta kokemusta tänä kesänä ja tänä syksynä aloittamamme tiistain TiKu melonta on antanut potkua kolle vauhdille.

Tutkin paikallisia järjestäjiä ja päädyin Tasermit - South Green Expeditions organisaatioon. Tasermitin on perustanut 1993 espanjalainen jäätikkötutkija Ramon Larramendi, joka jatkaa edelleen napa-alueiden tutkimusta. Hän on mm matkannut Etelämantereen halki neljä kertaa. Tapasin hänet matkan aikana - uskomaton retkeilijä!

Olin ilmeisesti ensimmäinen suomalainen heidän retkillä. Lensin Kööpenhaminasta Narsarsuaqiin, joka on amerikkalaisten 1941 rakentama lentotukikohta ja maailman kuudenneksi vaarallisin kiitorata!

Poistuloa jouduin odottamaan reilut kaksi päivää huonon lentosään takia. Lennot voivat siirtyä jopa viikon. Grönlannissa ei ole teitä ja tarvittavat kuljetukset tehdään kumiveneillä, joka on hyyttävää ryökkytystä

tunnin tai kahden ajan. Narsarsuaqista ajoimme Narsaqin kylään (etelä-Grönlannin suurin kylä, 1500 asukasta), jossa yövyimme retkeilymajassa kuuden hengen huoneissa. Seuraavana aamuna kumivene vei puolisen tuntia saarelle, jossa kajakit odottivat. Kansainvälisessä 10 hengen ryhmässämme oli osanottajia Puolasta, Pohjois-Irlannista, Saksasta, Sveitsistä, Ranskasta ja Tanskasta. Oppaamme oli Argentiinalainen Patagonian ja Etelämantereen kovissa olosuhteissa kokemuksensa hankkinut äärimelaja, Pablo Passera.

Sää oli 8 päivän retken aikana hyvä, ilman lämpötila oli 3-15 astetta ja veden lämpötila 3-5 astetta. Yhtenä päivänä oli tuulta ja puskimme 8 km vastatuuleen suurissa aalloissa jossa mentiin ala- ja sitten ylämäkeä. Parina päivänä oli sumua mutta useina päivinä taivas oli pilvetön ja vuonojen kirkas, turkoosi ja välillä syvän vihreä vesi oli tyyni. Matkaa teimme 18-25 km päivässä, yhteensä noin 140 km. Retkien kilometrimäärä vaihtelee ryhmien tason ja olosuhteitten mukaan. Yövyimme 6 yötä teltoissa. Kajakkimme olivat tukevia Prion-retkikajakkeja, jotka olivat äärimmilleen lastattuja. Rantautuessa painavia kajakkeja jouduttiin vuoroveden (3-5 metriä) takia kantamaan jopa kuuden melojan voimin kauas rannasta, kivikossa ja välillä ylämäkeenkin.

Paikoin, varsinkin päivällä, oli ilmassa valtavasti hyttysiä ja muuta pientä lentävää. Hytysverkko oli välttämätön, mutta verkosta huolimatta sain muutamia ikäviä puremia

jatkuu sivulta 8

mm yhden korvan sisään enkä päivään kuullut korvalla.

Söimme tukevan hiilaripitoisen aamiaisen, retkilounaan kuuman keiton kanssa ja lämpimän ison aterian illalla. Lisäksi suklaata, kuivattuja hedelmiä ja pähkinöitä. Kalorien kulutus oli valtavaa. Oma hoikka varteni hoikkeni silti pari kiloa matkan aikana.

Jäävuoret ovat käsittämättömän kauniita ja jopa 30 m korkeita järkäleitä. Monet jäävuoret ovat sinisiä niiden sisältävän hapen takia. Murtuvat ja ympärikänttyvät jäävuoret ovat todella vaarallisia ja aiheuttavat suuria hyökyaaltoja, joten jäävuorten muotoja ja liikkeitä piti seurata tarkasti. Kuulimme yöllä jatkuvaa pauketta ja veden pauhua. Meloimme yhtenä päivänä ikijäätkön laidalle noin 1,5 km päähän, mikä on turvavyöhyke lohkeavan jään takia. Jäätkön reuna on noin 100 metriä korkea. Oppaamme kertoi että kyseinen jäätikkö on vetäytynyt 20 km viimeisen 50 vuoden aikana ja että on mahdollista että 10 vuoden päästä ei ole enää veteen saakka ulottuvaa jäätikön reunaa. Yhtenä päivänä kiipesimme 16 km matkan koko Grönlannin peittäväälle ikijäätikölle erittäin vaikeakulkuisessa maastossa. Piikkikengillä kävely useita kilometrejä paksulla, miljoonia vuosia vanhalla jäällä oli ikimuistoista.

Mieleenpainuvinta retken aikana oli luonnon suuruus, valtavuus ja koskemattomuus. Näimme kaksi kertaa valaan, paljon hylkeitä, pieniä Grönlannin poroja, arktisia jänik-

siä, kotkia, riskilöitä, erilaisia lokkeja, riekkoja, pulmusia ja hempoja. Koko Grönlannin karussa luonnossa pesii vain 60 lintua kun esimerkiksi Tanskassa pesii 180 lintua. Maanisäkkäitä on vain 7 ja esimerkiksi mitään jyrtsijöitä ei esiinny.

Lopuksi jätimme kajakit saarelle ja sitten taas matkasimme kumiveneellä yöksi Narsaqin kylään majalle ja seuraavana päivänä Narsarsuaqiin. Koska lentokone ei päässyt laskeutumaan, retkeilimme kaksi päivää tukikohdan läheisillä vuorilla. Ulkomaille ja varsinkin ääriolosuhteisiin suuntaaville retkille suosittelien kokemusta paikallista toimijaa ja olemaan heihin suoraan yhteydessä, ei varaamaan välikäsien kautta. On myös varauduttava, että viikon lomasta tulee kahden viikon loma tai että retki ei toteudu sääolosuhteiden takia ollenkaan ja että rahoja ei saa takaisin. Muuttuvien arktisten olosuhteiden, tarvittavien kuljetusten ja satelliittiyhteyksien takia en itse suosittelen omatoimista retkeilyä Grönlannissa vaikka sekin on mahdollista. Minulla oli tuuria että retki toteutui. Saatanpa osallistua uusiin seikkailuihin jossain päin maailmaa tulevaisuudessa!

Marjo Liukkonen

KURSSITOIMINTAA AJAN SAATOSSA

HKK on ollut aikuisille suunnattujen melontakurssien järjestäjä jo ainakin vuodesta 1932 alkaen. Niitä järjestettiin myös sota-aikana. Siitä en pysty kertomaan, millaista silloinen koulutus oli tai kuinka monta oppilasta kaudessa siihen osallistui.

Harraste- ja retkimelonta elivät HKK:ssa hiljaiseloa 1960 ja 1970-luvuilla, eikä vajasta löytynyt silloin edes pinnalla pysyviä retkikajakkeja, mutta kyllä muutama toimiva kilpakajakki. Myös muualla pääkaupunkiseudulla oli varsin hiljaista.

HKK järjesti kurssimuotoisesti ensimmäisen isohkon nuorisomelontakurssin vuonna 1977 tilaustyönä Helsingin liikuntatoimelle. Siihen kurssiin osallistui ulkopuolisena varttunut aviopari ja tätä voidaan pitää aikuisille suunnatun kurssitoimintamme uudelleen käynnistymisenä. Seuraavana kesänä järjestimme jo erillisen aikuiskurssin ja meillä oli muutama pinnalla pysyvä lasikuidusta valmistettu retkikajakki. Siitä se lähti. Uusia jäseniä alkoi liittymään seuraan, mutta kurssi-iltoina eivät jäsenet päässeet melomaan. 1980-luvun alussa teimme poikkeuksellisen ratkaisun ja hankimme leasing-rahoituksella erillisen kurssikaluston pelastamaan jäsenten melontamahdollisuuden. Kaluston piti alkaa "tienaamaan" ja kursseja järjestettiin useita per kesä. Näin jäsenmäärämme lähti ripeään kasvuun ja seuraretket täyttivät viikonloput.

Melontakeskuksen rakennusalue oli kesällä 1994 työmaa-alueita, mutta siitä huolimatta kurssien järjestämi-

nen jatkui ja jäsenmäärä oli kivunnut noin 1100 jäseneseen. Melontakeskuksen valmistuttua aikuisten kurssitoiminta kehittyi mm. vuokraamokaluston hyödyntämisellä ja juhlasalissa järjestelyillä luennoilla. Näinä vuosina otimme käyttöön seuranta-, kehittämis- ja koulutustoimintoja. Turvavene liittyi vahvuuteen jo vuonna 1983 ja samalla otettiin käyttöön kurssilaisen terveydentilaa selvittävä ilmoittautumislomake.

1900- ja 2000-luvuilla seurassa on toiminut moni henkilö ns. kurssireh-torina kantaen usein huolta ohjaajien riittävydestä. Vuosi 2017 oli seuran kannalta synkkä vuosi, sillä silloin kaupunki leikkasi saamamme toiminta-avustusta kovalla kädellä ja sen seurauksena meidän oli mietittävä, kuinka aukko täytetään. Ainoa "myyntituotteemme" on kurssitoiminta ja se merkitsi noin 50 % lisäystä kurssien määrään, mutta samalla hätä ohjaajien saata-vuudesta kasvoi.

Kurssitoiminnan muotoa muokattiin koronan vuoksi ja ensimmäisen koronavuoden jälkeen valmistui nykyinen verkkomateriaali. Se oli huikea harppaus maan johtavalta melontakouluttajaseuralta. Aikaan ennen koronaa järjestimme 15 täyttä aikuisten avointa kurssia ja 3 - 4 tilauspohjaista yrityskurssia vuodessa - kurssiellemme jonotettiin! Tilanne on muuttunut kolmen viime kauden aikana niin meillä, kuin pk-seudulla, sillä kurssit ovat vajaita ja ohjaajien saaminen vapaaehtoisuuteen entistäkin haastavampaa.

jatkuu sivulta 10

Miksi näin? Pitkän meloja- ja toimihenkilöurani aikana olen nähnyt melonnassa suosiokäyrän nousuja ja laskuja - välillä nousua aallon huippua kohden ja sitten taas kohden aallon pohjaa. Tällä hetkellä tilanteeseen vaikuttaa myös Suomen taloustilanne, ihmisten oma taloustilanne, kouluttajien määrän lisääntyminen yritysten toimesta, kanootti-uokraamoiden tarjonta, ihmisten kulutustapojen muutokset ja hintakilpailun vaikutukset. Tämä ei koske vain melontaa ja Kanoottiklubia.

Liioitellen sanon, että kolme vuosikymmentä sitten Seurasaaren selällä sai olla tarkkana, ettei melonut kolaria toisen kanootin kanssa.

Entisenä jopa hieman menestyneenä valmentajana ja "kilpamelo-

jana" minulle nousee kyynel silmään, kun katselen monen melojan suorittamista, heidän lajiosaamista, välinekouhkaamista tai kuuntelen puhetta siitä, millainen lapakulman tulee olla kuinka vartalo rotatoi meloessa. Lantio ei ole tasapainon perusta, aukkopeite on kaulaa myöten kiinni ja sormet pysyvät kuivana koko melonnan ajan, jopa kesähelteellä.

Haluaisin nähdä, että HKK tarjoaisi tulevaisuudessa maan parasta melontaopetusta. Se on hyvä keino saada seuraan runsaasti uusia ja tyytyväisiä jäseniä. Tämä edellyttää ohjaajakoulutuksessamme lajiosaamista korostavan ajattelutavan lisäämistä ja tämän ajattelun omaksumista. Kurssilla opetetaan kurssilaisille aktiivisesti melontaa eikä vain kuljeteta heitä merellä valvotusti.

Risto

MELONTARETKEILY MUUTOSVAIHEESSA

Tapoja retkeillä on yhtä monia, kuin meitä retkeilijöitäkin. Melontaretkeily on retkeilyn yksi muoto, joka tarjoaa järvien ja jokien rikastamassa luonnossa erilaisia tapoja nauttia vesistöistä ja luonnosta. Meloja voi lähteä vesille muutaman tunnin retkeille, mutta hänen on mahdollista pakata kimpsut ja kampsut kajakkiiin ja lähteä kokeilemään pidempiäkin reittejä. Sinä päätät! HKK:ssa on jäänyt viime vuosina vähäisemmälle aktiivisuuden tasolla "perinteisen retkeilyhengen" mukainen yöpymisiä sisältävä melontaretkeily. Aikojen aamussa hääkarit saattoivat meloa vaikkapa lisalmesta Kotkaan. Toki vähäisemmät kilometrit ja melontapäivien lukumäärät ovat myös

melontaretkeilyä, kuten myös päivällä melominen Mustasaareen kahvin ja pullan luokse, mutta se on jo "erilaista retkeilyä". Sitä ovat myös melonta-vaellukset yksin tai yhdessä kavereiden kanssa - periaattena illaksi kotiin.

Toiminta-ajatuksena on, että jäsenet järjestävät toimintaa itselleen ja kavereilleen, minkä vuoksi seura ei ole kovin aktiivinen järjestämään "matkatoimiston" tapaan melontaretkiä. Ensi kesäksi on suunnitteilla Melontaretkeilyn ABC-kurssi lähi-kohteeseen. Hyviä uutisia on myös se, että muutamat jäsenet ovat ilmaisseet kiinnostuksensa alkaa järjestämään ns. omatoimiretkiä.

SEURAN SIHTEERI MUISTELEE

Liityin Helsingin Kanoottiklubiin alkukesästä 1997 ja meloin ensimmäisen kesän hyvin aktiivisesti. Seuraavat pari vuotta olivat passiivisia melontakausia töiden viedessä pois Helsingin seudulta. Palasin melomaan Helsingin Kanoottiklubiin 2000-luvun alussa ja siitä alkoi minun aktiivinen osallistumiseni Kanoottiklubin toimintaan.

Tällöin Melontakeskuksen ravintolatoiminta oli täydessä käynnissä ja Risto pyysi minua mukaan myös talkootoimintaan, joka alkoi ensin tilojen siivoamisella ja iltaisin asiakastilaisuuksien astioiden tiskaamisella. Hiljalleen myös tarjoillen asiakkaille eri asiakastilaisuuksissa. Samalla myös tuli hankittua anniskelupassi, jotta voin paremmin toimia tarjoilijana Melontakeskuksen asiakastilaisuuksissa. Silloin minulla oli jo työelämän kiireisimmät ajat takana ja olin Riston kanssa hyvin aktiivisesti mukana tilaisuuksien järjestämisessä ennen tilaisuuksia ja tilaisuuksien aikana kuin niiden jälkeen. Kesäkaudella viihdyin tuki-kohdassamme 2 – 3 päivänä viikossa ravintolatilaisuuksien ja melonnan merkeissä.

Ollessani mukana toiminnassa hyvin aktiivisesti sekä meloen, että talkoiden merkeissä, valittiin minut myös HKK:n johtokuntaan ja melko pian myös seuran johtokunnan sihteeriksi. Lisäksi olen ollut sekä Melontakeskus Oy:n että HKK-talviuimariry:n toiminnantarkastajana melko pitkään.

Helsingin Kanoottiklubin johtokunnassa työskentely on ollut mielenki-

intoista ja antoisaa. On saanut olla päättämässä seuran asioista ja hahmottelemassa toiminnan kehittämistä. Samalla olen tutustunut lähemmin johtokunnan jäseniin ja muihin seurassa aktiivisesti toimineisiin tai edelleen toimiviin seuran jäseniin.

1990-luvulla aloitetut dragon-kisat olivat parhaimmillaan yksi tärkeä kokokohta myös minulle. Milloin vastasin ravintolatoiminnasta tai olin toimiston asiakaspalvelussa. Dragon-kisat parhaimmillaan vaativat valtavan talkoopanoksen, kun kisapaikka ensin rakennettiin Kaisaniemen rantaan ja kisojen aikana tarjoilu toimi useammassa pisteessä pyttipannun ja juomien kera. Silloin myös ennakkoharjoittelut olivat käynnissä joukkueiden, jopa 1400 melojaa illassa, harjoittelussa ennen kisoja parin viikon ajan todella aktiivisesti Melontakeskuksessa.

Toiminta Helsingin Kanoottiklubissa yli 20 vuoden aikana on tuonut minulle uusia kokemuksia, hyviä meloivia ystäviä sekä ihania muistoja eri vuosilta.

Nyt kun ikää alkaa olla kohta 80 vuotta, niin on aika siirtyä sivuun HKK:n johtokunnan jäsenyydestä ja sihteerin tehtävistä antaen tilaa nuoremmille toimia HKK:n johtokunnassa. Kuitenkin tulen pitämään yhteyttä niin seuraamme kuin siellä oleviin ystäviini.

Timo Helle

Kiitos Timo panoksestasi HKK:n ja melojiemme hyväksi!

DRAGONMELONTA PALASI TAKAISIN

Dragonmelonta alkoi Suomessa vuonna 1990 HKK:n toimesta ja silloin perustettiin myös Suomen Dragonliitto ry toiminnallisten ja taloudellisten syiden vuoksi. Paria vuotta myöhemmin perustettiin HKK-Dragon ry. 12 vuotta myöhemmin dragonmelonta oli noussut Helsingin suurimmaksi yritysfestivaaliksi 252 joukkueen ja lähes 6500 melojan voivalla.

Kaikki hyvä päättyi aikanaan ja vuonna 2010 melottiin viimeisen kerran Kaisaniemen lahdella, koska joukkuemäärä oli laskenut alle kannattavuusrajan. Päätimme lopettaa kisojen järjestämisen, mutta joukkueiden pyynnöstä kilpaileminen jatkui Rajasaaren salmessa vuosina 2011 - 2019. Sitten tuli korona, viemäri-työ ja uuden sillan rakentamisvuodet. Vanhoille järjestäjille syntyi tunne, että tämä oli sitten tässä ja on syytä päästä osasta venekalustoa eroon. Dragonmelonta on ollut suomalaisen melontatoiminnan ylivoimaisesti paras business. Sen

ansiosta pystyimme tukemaan HUS:in Lastenkliikan vastasyntyneiden hoitoa yli 530.000 euron arvosta ja "pumppaamaan" rahaa Melontakeskuksen rakentamislainojen hoitoon. Veneillämme kilpailtiin myös muualla Suomessa keräten varoja hyviin tarkoituksiin.

Viime talvena päässäni alkoi liikkumaan kaiketi pieni lohikäärme ja aloin ensin itsekseni fundeeraamaan dragontapahtuman herättämistä henkiin uudella kisaformaatilla. Vähitellen uskalsin puhua asiasta vanhoille avaintoimihenkilöillemme ja sitten tekemään vanhoilla sähköpostiosoitteilla kyselyä joukkeille kiinnostuksesta. Myönteisten vastausten seurauksena tapahtuma palasi pienimuotoisena Melontakeskukseen viime elokuussa. Tapahtuma on syntynyt uudestaan vaikka nähtävänä ei ole takavuosien suurtahtumaa. Kiva sattumus oli, että turkulaiset yrittäjät järjestivät veneillämme melonnan Aurajoessa aivan kuten melojat ennen.

UUSI KUNTOSALIKAUSI ALKOI 16.10.

HKK:n ja HKK-Talviuimareiden jäsenet voivat käyttää Melontakeskuksessa sijaitsevaa kuntosalia pientä kausimaksua vastaan, Maksu on 50 euroa per kausi, uusi kausi alkoi 16.10.2024 ja päättyy 30.4.2025.

Salin varusteisiin kuuluvat mm. soutuergo ja hiihtoergo vapaa-painojen ja taljojen lisäksi. Salin käyttäjät käyttävät yläkerran saunan pukutiloja.

Salin käytöstä kiinnostuneiden uusien henkilöiden tulee ottaa ensin yhteys toimistoon sillä salin kävijämäärät ovat kasvaneet niin paljon, että kasvua hillitään. Vanhat käyttäjät suorittavat kuntosalimaksun seuran tilille Nordea FI59 1745 3000 1752 42.

RISTON KOLUMNI: Mihin melonta matkaa lajina?

Liikuntalajit elävät suosiossaan nousu- ja laskukausia. Suomessa elettiin reilu 40 vuotta sitten surffilautailun huimassa, monen henkilöauton kattotelineellä kulki oma lauta. Maastohiihdolle on luettu madonlukuja lähes niin kauan, kuin muistan - eihän kukaan halua mennä kylmään ja pimeään metsään. Ilmastopuheet taas vievät hiihtäjiltä lumen suksien alta, mutta kuinka ollakkaan hiihtäjiä on "vallan pirusti". Kuinka on käynyt maratonjuoksulle Helsingissä - luullakseni huonosti jos kyse on Helsinki City Maratonin täyden matkan juoksijamäärästä tai voittoajoista. Sulkavan Suursouduista voi puhua enää soutu tapahtumana. Padelhuuma tuli ja meni - nyt halleja on kaatunut. Eikä meillä ole jäljellä omaa suurta Dragonfestivaalia - Suomen suurinta yritysliikuntatapahtumaa.

Omassa roolissani pyrin seuraamaan mahdollisimman tarkoin, mitä liikuntakentällä on meneillään ja mitä treندهjä siellä voi nähdä. Yritän myös seurata yleisiä taloustrendejä ja minulle on kertynyt monenlaisia kontakteja liikunta- ja välinebusineekseen.

Kehäkolmosen alue on Suomessa omanlaisensa ja siksi tyydyn esittämään ajatuksiani vain sen sisäpuolelta yleistämättä niitä koko maan melontaan. Osa ajatuksistani liittyy liikuntavälinekauppaan yleisesti ja erityisesti melontapuolen myyntiin Suomessa ja Euroopassa.

Olen kertonut aiemmin monilla foorumeilla, että melonnan suosio nousi viimeksi aallon harjalle hieman

ennen koronavuotia ja erityisesti niiden aikana, koska silloin oli vallalla halu mennä luontoon, kun moni "menomesta" oli viranomaispäätöksillä suljettuna. Koronavuosina HKK:n melontakurssit olivat hyvin täysiä ja kursseille pitkät jonotuslistat. Melontakeskuksen kannottivuokraamossa oli ns. vipinää eli runsaasti asiakkaita. Nyt tilanne on toinen.

Seuralle ja Melontakeskukselle tulee kauppiailta tarjouksia, joiden perusteella voi aistia, että vaikeaa on.

Viime ja edelliskesänä jäi alkeiskurssilaisten määrä kymmeniä prosentteja pienemmäksi, kuin oli budjetoitu. Siitä seuraa myös pienentynyt uusien jäsenten määrä: vuonna 2020 (130 jäsentä), 2021 (121), 2022 (57), 2023 (66) ja tänä vuonna 66 uutta. Tästä seuraa luonnollisesti tulorahoituksen puolelle vajetta.

Melonnan ja siihen liittyvien palveluiden tarjonnassa on tapahtumassa muutoksia. Vesille pääsee helposti vuokravälineellä, aivan kuten vuokraveneellä. Melontakoulutusta tarjoavat yksityiset kouluttajat ja osa seuroista tarjoaa hyvin edullisia hintoja, joita ne näyttävät erilaisin tallokoopistejärjestelyin vielä "halpuuttavan". Melonnan suosiossa on tapahtunut järjestöurani aikana nousuja ja laskuja. Nousu alkaa taas jonain vuonna. Melontaharrastus on aina upea ja monipuolinen harrastus, mistä kannattaa siihen "eksyneen" pitää visusti kiinni.

MELOEN AVANTOON

Tutustuin Helsingin Kanoottiklubin toimintaan kauan sitten osallistuessani melontakurssille. Jatkoisin kesäisin melontaa ja sain kivoja kavereita. Seuratoimintaan olin tottunut jo lapsesta asti, ja yhteisöllisyys tuntui hyvältä. Kävimme melonnan jälkeen aina myös saunassa ja uimassa, ja nautimme kestästä. Syksyllä vesi alkoi minusta tuntua kylmältä ja lopetin uimisen ja saunomisen. Jatkoisin sitä taas keväällä.

Muutaman vuoden kuluttua eräs ystäväni kertoi liittyneensä HKK:n talviuimareihin ja nauttivansa uinnista avannossa. Uiminen hyisessä vedessä alkoi kiinnostaa minuakin ja seuraavana syksynä liityin HKK:n Talviuimareihin. Päätin kokeilla sitä ajatuksella: ”Jos vesi tuntuu liian kylmältä, käyn sitten vain saunassa. Minähän voin itse päättää miten kauan tai vähän aikaa kylmässä vedessä viihdyn.” Ja minähän viihdyn!

Hyviä ohjeitakin untuvikko sai. Niitä sitten kokeilin ja valitsin itselleni mieluisimmat.

Nyt minulla on takana myös paljon talviuintivuosia. Syksyllä aloitin taas innokkaana uuden kauden. Olemme usein todenneet monien talviuimareiden kanssa, että vaikka tulisi saunomaan ja uimaan väsyneenä, olo tuntuu aina ihanalta jälkeenpäin. Saunassa ja avannossa on mukavaa tavata talviuintittuja ja tutustua uusiin. Ja kuinka monenlaisista asioista olenkaan keskustellut saunassa, jonne myös hiljaisuus sopii.

Kiitos kaikille, jotka mahdollistavat meille melonnan ja talviuinnin!

Hyvää talviuintikautta!

Avannossa ja saunan lauteilla taas tavataan!

Päivi Tuomola

SYYSKOKOUS TULOSSA

Syyskokouksen asialistalla ovat talous- ja toimintasuunnitelman vahvistaminen seuraavaksi toimikaudeksi sekä maksuohjesäännön ja muiden ohjesääntöjen hyväksyminen kaudelle 2025.

Seuran sääntöjen mukaan on puheenjohtaja vuosittain erovuorossa. Kaarina Fagerholm toimii parhaillaan puheenjohtajana. Johtokunnan jäsenistä neljä on vuosittain erovuorossa neljän muun jatkaessa. Vuosi sitten valittiin kaksivuotiskaudelle syyskokoukseen 2025 asti Jukka Maaranen ja poikkeuksellisesti tämän vuoden kevätkokouksessa Sirpa Kaajakari ja Mika Mustonen syyskokoukseen 2025 asti. Kaksi vuotta sitten valittu Timo Helle on ilmoittanut jäävänsä pois johtokunnan toiminnasta ja Risto Fagerholm harkitsee jatkoa valintahetkeen asti. Valittavana on neljä kaksivuotikauden jäsentä ja yksi yhden toimintakauden jäsen. Toiminnantarkastajat valitaan vuodeksi kerrallaan, erovuorossa ovat Eero Hiltunen ja Kari Männistö. Kokous valitsee kaksi varatoiminnantarkastajaa.

Seuran tulot koostuvat melontakurssien maksuista, kaupungin pienestä toiminta-avustuksesta sekä jäseniltä kannettavista jäsen-, kiinteistö- ja käyttömaksuista. Jäsenet maksavat seuran vuosituloista noin 50 %. Muita merkittäviä tuloja ei seuralla itsellään ole. Suurimmat kuluerät ovat Melontakeskukselle maksettavat tilojen ja kanoottikaluston käytön vuokrat. Seura ei itse omista kanootteja. Taloudelliseen tilanteeseen vaikutta-

vat maksavien jäsenten määrä, uusien jäsenten määrä ja kurssilaisten määrä. Seuran talous kiristyi merkittävästi kaupungin toiminta-avustuksen supistumisen vuoksi vuonna 2017. Kuoppaa ei ole saatu luotua umpeen. Riippuvuus omasta tulonhankinnasta on kasvanut sen jälkeen.

Talous- ja toimintasuunnitelmat perustuvat seuran perustoimintoihin eli jäsenoimintaan, alkeiskursseihin, jäsenten jatkokursseihin, keskiviikko- ja torstaimelontoihin sekä TiKu -kuntomelontoihin ja kalusto- sekä tukikohtapalveluihin. Seuran kassavarat vähenevät ja ne eivät ole olleet riittäviä ilman Melontakeskuksen apua. Seuralla ei ole ns. ulkopuolista velkojaa, mutta tilanne ei ole kestävä Melontakeskuksen suuntaan. Näköpiirissä ei ole uusien taloutta vahvistavien suurtapahtumien syntyä talouden vahvistamiseksi tai, että seura löytäisi yhteistyökumppaneita, joille tarjottavan palvelun tai näkyvyyden vastineeksi saisimme säkillisen euroja. Joku voi, ajatella, että nostetaan hieman maksuja, mutta se ei ole todellinen vaihtoehto, koska emme puhu satojen eurojen vajauksesta vaan paljon suuremmasta haasteesta. Ns. konsernitasolla talous on hyvässä kunnossa. Ratkaisu ei ole esittää Melontakeskukselle sille maksettavien suoritusten rajua alentamista. HKK on yksi yhtiön osakkaista. Jäljelle näyttää jäävän siten melontakurssien järjestäminen myös jatkossa ja pyrkimys jäsenmäärän kasvattaminen ja "vahojen jäsenten" aktivoiminen melomaan enemmän.

HKK ON MUUTAKIN KUIN MELONTAA

HKK on organisoitunut "konsernin" omaisesti ja sillä sisarorganisaatioiden välityksellä tarjolla muutakin toimintaa kuin jäsenen melontaa. Olemme liikuntapiste ja siten on erillainen melontaseura kuin muut melontaseurat Suomessa. Juridisessa merkityksessä ei ole olemassa HKK-konsernia, mutta toiminnallisesti tuo on oikeansuuntainen ilmaisu ja järjestelyjä kuvaava.

Helsingin Kanoottiklubi perustettiin vuonna 1925. Vuonna 1979 perustettiin HKK:n Juniorituki -niminen yhdistys rahoittamaan seuran nuorten kilpamelojien toimintaa. Sen toiminta oli omana aikanaan menestyksellistä. Tuon yhdistyksen toiminta on vuosia sitten päättynyt.

HKK:n johdolla tapahtunut dragonmelonnan rantautuminen Suomeen johti vuonna 1990 Suomen Dragonliitto ry:n ja myöhemmin HKK-Dragon ry:n syntyyn. Dragonhankkeeseen sisältyi mittavien välinehankintojen vuoksi HKK:n näkökulmasta suuria taloudellisia riskejä ja ne ulkoistettiin itsenäisiin yhdistyksiin. Dragonmelonta nousi lopulta melontarintamalla Suomen kaikkien aikojen "jutuksi" taloudellisesti.

HKK:n vanhan kanoottivajan heikko kunto uhkasi seuran tulevaisuutta, koska rakennus seiso i viisivuotisin vuokrasopimuksin kaupungilta vuokratulla tontilla. Vaarana oli, että sopimusta ei olisi saatu enää uusittua 1990 -luvun jälkimmäisellä puoliskolla. Vuonna 1989 käynnistyi HKK-vetoinen kehitystyö, joka johti Melontakeskuksen valmistumiseen kesällä 12.7.1994. Helsingin kau-

punki edellytti lainoituksen ehtona yhtiömuotoista omistusta ja osin toimintaa. Kaikki rakentamisesta aiheutuneet kulut, lainat, korot ja käyttömenot tulivat yhtiön kannettavaksi. Kaupunki teki yhtiön kanssa 31.10.2044 asti ulottuvan vuokrasopimuksen. HKK:n rooli muuttui talollisesta vuokralaiseksi. Yhtiön lainaohjelman hoito perustui dragonmelonnan ja ravintolatoiminnan tuottoihin. Ilman niitä emme toimisi ns. omissa talossa. Hankkeeseen sitoutuneet vapaaehtoiset "superhåkkarit" mahdollistivat työpanoksellaan tämän.

Vuonna 1998 perustettiin pitkäaikaisen "painostuksen" seurauksena HKK-Talviuimarit ry. Painostaja oli Suomen Ladun toiminnanjohtaja Tuomo Jantunen. Saamme olla Tuomolle kiitollisia hänen aloitteestaan. Melontakeskuksen näkökulmasta katsottuna talviuinnin käynnistyminen toi yhtiöön liikevaihtoa talvikuukausille. Tänä vuonna HKK-Talviuimareiden budjetti ohitti kolmatta kertaa HKK:n vastaavan, ja varsin reilusti. "HKK-konserniin" kuuluu myös 1994 perustettu Humalluodon Kanoottiklubi ry. Se on järjestänyt HKK:n nuorison koulutustoimintaa, mutta se tarjoaa tarvittaessa myös mahdollisuuden esim. Melontakeskuksen tarjoamalle aikuisten "klubijäsenyydelle". Lukuunottamatta kolmea HKK-Talviuimareiden hallituksen jäsentä ovat kaikki päättäjät HKK:n pitkäaikaisia jäseniä. Kilpavajasta on parinkymmenen vuoden ajan lähtenyt erilaisia soutuveneitä.

sivulta 17

HKK on ainut "jäsenen omistama" yhdistys, sillä muut yhdistykset ovat toistensa jäseniä ja niiden päätösvallan omistajia - ne ovat yhdistysten muodostamia yhdistyksiä. HKK on yksi jäsen näissä yhdistyksissä. HKK-Talviuimareissa on henkilöjäseniä, mutta emoseura sisaryhdistyksineen käyttää niissä äänivaltaa. Kaikki HKK-taustaiset yhdistykset omistavat Melontakeskuksen osakkeita. Lisäksi noin 80 yksityishenkilöä omistaa yhtiön osakkeita omistamalla joko kaappi- tai kanoottipaik-

kosakkeita. Melontakeskuksen osakkeet jakaantuvat neljään saraan eli A-, B-, K- ja P -osakkeisiin.

Yhtiön henkilö- ja yhteisöosakkailla on oikeus osallistua Melontakeskuksen yhtiökokouksiin ja siellä tehtäviin päätöksiin. Tarvittaessa äänestämällä niistä. Yhdistysten hallitukset ovat informoituja yhtiön keskeisistä asioista siten, että HKK:n puheenjohtaja kuuluu yhtiön hallitukseen ja talviuimareiden hallituksen jäsen myös, aiemmin sieltäkin puheenjohtaja.

LUOPUMINEN JÄSENYYDESTÄ

HKK:n jäsenrekisterissä on jäseniä, joiden jäsenmaksuhistoria on katkennut ja he mahdollisesti uskovat jäsenyytensä päättyneen jäsenmaksun maksamatta jättämisellä. Yhdistyslain mukaan maksun laiminlyönti ei ole eroilmoitus, vaan erosta on aina ilmoitettava kirjallisesti seuran toimistoon. Jos et olisi aikeissa jatkaa jäsenyyttä, ole ystävällinen ja tee asiaa koskeva ilmoitus ennen vuodenvaihdetta 31.12.24. Erosilmoituksen voit hoitaa sähköpostilla-

Palauta seuran avain luopuessasi jäsenyydestä. Avaimen voit palauttaa joko jäsenpäivystykseen keväällä tai mieluummin suojattuna kirjekuoressa nimesi ja pankkitilisi numeron kera osoitteella Helsingin Kanoottiklubi Ry, Tilkantori 10 A Lt 1,

JOULUSAUNA

11.12.klo 18.00

Tule Melontakeskukseen tapaamaa melontakavereitasi ja muita klubilaisia glögin, pipareiden ja saunomisen merkeissä.

Aloitamme glögillä ja sen jälkeen siirrymme saunomaan. Rupattelu ja kesän muisteleminen voi jatkua saunomisen ajan alakerran juhlatiloissa.

Tilaisuus on maksuton, mutta ilmoitta osallistumisestasi toimisto@helsinginkanoottiklubi.fi 9.12. mennessä.

NÄIN HKK TIEDOTTAÄ

Melaset -lehti on kaksi kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenille postitettava tiedote, nykyisin se julkaistaan myös verkkosivuillemme. Lehdessä julkaistaan kevät- ja syyskokousten kutsut.

Lehti on kehittynyt "yleisinformaation" suuntaan, koska sen ilmestymiskertoja on aivan liian harvoin, jotta lehdessä voitaisiin tiedottaa ajankohtaisista tapahtumista. Uusille jäsenille lehti pyrkii nykyisin toimimaan toimintatapoihin tutustuttajan tavoin.

Sähköisten kanavien avulla voidaan kertoa ajankohtaisista asioista nopeasti. Suljettu facebook -ryhmä on tässä suhteessa seuran kannalta ylivoimainen media, Face mahdollistaa myös huomioarvoa lisäävien kuvien käytön. Meillä toimii myös "ali-sivusto" HKK Retket ja Instagram.

Seuran jäsenrekisteriin liitetty sähköpostiohjelma mahdollistaa yksittäisten viestien lähettämisen. Viestin vastaanottaminen edellyttää sitä, että vastaanottajan sähköpostiosoite on oikeassa muodossa ja tiedossamme. Vastuu oikeista tiedoista on Sinulla.

HKK:n nettisivuilla on kolme kohderyhmää: "tulevat jäsenet", viranomaisten ja melonnasta tietoa etsivien tarpeet ja kolmantena seuran jäsenet. Viranomaiset seuraavat meidän ja muiden avustuksia hakevien seurojen sivuja. Sivujen sisältö on rakennettu ensisijaisesti kahta ensimmäistä ryhmää varten ja jäsenille "staatti-

sen tiedon" etsimistä varten. Tämä tarkoittaa sääntöjä, ohjesääntöjä, tapahtumakalenteria ja joitakin ilmoittautustoimintoja. Verkkosivujemme toimintaa ja sisältöä pyritään tietenkin kehittämään.

Sivujen kautta jäsenellä on mahdollisuus kirjautua jäsenrekisteriimme omien tietojen tarkistamiseksi. Jos tunnukset ovat hukassa, kirjoita siitä yllapito@helsinginkanoottiklubi.fi.

Vuosi sitten asennettiin TV -näyttö kanoottivajan yläkertaan aivan naisten pukutilan viereen. Näytöllä pyörii videomuotoista koulutusmateriaalia, mutta näytöllä on mahdollista julkaista myös tiedotteita, tämä tiedotustoiminta kaipaa vielä ns. hiomista. Vastaavanlainen TV -näyttö asennettiin vuokraamon tuntumaan vuokraamon viereisellä ulkoseinälle, se jakoi tietoa kanoottivuokraamon asiakkaille..

Melojien kesken on muodostunut omia tiedotuskanavia, kuten WhatsApp -ryhmiä. Mikään näistä alustoista ei ole seuran käyttämä tiedotuskanava eikä seuralla ole yhteyttä niihin tai vastuuta siellä julkaistuista tiedotteista tai tapahtumista.

YHTEYSTIEDOT 24.11. ASTI

HKK:n vuoden 2024 johtokunta toimi seuraavassa kokoonpanossa:

pj	Kaarina Fagerholm	kaarina.fagerholm@kcl.fi
1, vpj	Jukka Maaranen	jukka.maaranen@iki.fi
sihteeri	Timo Helle	timo.helle@meconet.net
jäsenet	Sirpa Kaaajakari	
	Mika Mustonen	
	Risto Fagerholm	toimisto@helsinginkanoottiklubi.fi
toiminnanjohtaja	Risto Fagerholm	toimisto@helsinginkanoottiklubi.fi
turvallisuuspäällikkö	Eero Hiltunen	eero.hiltunen@aalto.fi
jäsenpäivystys melontakeskuksessa	Jarkko Jukomaa	jarkko.jukomaa@gmail.com
toimisto	Postiosoite	Tilkantori 10 A Lt 1, 00300 Helsinki
	Puhelin	09 4362400, soiton edelleen ohjaus
	Sähköposti	toimisto@helsinginkanoottiklubi.fi
	Pankkiyhteys	Nordea FI59 1745 3000 1752 42

Talvikaudella ei järjestetä jäsenpäivystyksiä vaan jäsenten tulee asioida mieluiten sähköpostilla toimiston tai jonkun johtokunnan jäsenen kanssa. Mahdolliset jäsentietojen muutokset voit hoitaa itse verkossa, siihen saat tarvittaessa lisätietoja kysymällä yllapito@helsinginkanoottiklubi.fi.

SYKSYN TALKOOTOIMINTA

HKK:ssa on ollut tapana järjestää syystalkoita, kuten piha- ja laituritalkoita ja kanoottikaluston huoltotalkoita. Iso joukko jäseniä on osallistunut ja päässyt myös nauttimaan talkooruokailusta ja yhdessä olemisesta.

Tänä syksynä laituritalkoot järjestetään pienryhmien toimintana ilman laajaa tiedottamista. Syynä on osittain pitkään jatkuva melontakausi,

minkä vuoksi laitureita tarvitaan yhä. Pihatalkoot ilmoitetaan facessa ja jäsensähköpostilla.

Seuran Fb -ryhmässä voidaan julkaista "nopeimmille" tarkoitettuja talkookutsuja. Kutsut tulevat lyhyellä varoitusaajalla, koska elämme ns. ajassa ja sääennusteillakin on oma osansa.